

03 ned C – 27.1.2019 - Objevovat to, co nám Bůh dal – Neh 8, 2-4a.5-6.8-10 - 1Kor 12, 12-30 - Lk 1, 1-4 a 4, 14-21

Dnešní úryvek z knihy Nehemiášovy se vztahuje k pátému století před Kristem, kdy se lidu po období babylonského zajetí podaří obnovit jak jeruzalémský chrám, tak slavení bohoslužeb.

Lidé už ale po exilu pořádně neznali ani Boží zákon ani to, jak vlastně bohoslužba vypadala.

Ve čtení slyšíme: *Všichni poslouchali knihu Zákona s napětím.* Tento Zákon je jim vykládán, vysvětlován. Oni mohou znovu objevit to, co Bůh svému lidu v jejich předcích už dávno předtím daroval.

Zatímco první čtení nám připomíná to, co objevuje starozákonní lid, při druhém čtení z prvního listu Korintňanům si uvědomujeme, že my všichni jsme součástí novozákonního lidu, tedy církve, Kristova těla.

A v jeho těle, v jeho církvi jsme zváni k tomu, abychom objevovali to, co Bůh každému z nás osobně daroval. Abychom objevovali dary a poslání, které nám dal a které můžeme využít a uskutečňovat k dobru celé církve.

A těch darů a poslání je tolik, kolik nás jen v církvi je. Nikdo není zbytečný, každý je jedinečným způsobem Bohem obdarován.

Apoštol Pavel v závěru úryvku mluví o specifických posláních misionářů, proroků, učitelů a tak dále.

Kdybychom si ten první list Korintňanům četli dále, což už nemáme v tom vybraném liturgickém úryvku, tak tam hned narazíme na Pavlovu výzvu, abychom usilovali o vyšší dary, a na jeho popis té mnohem vzácnější cesty, která je nám zachycena ve velepisni lásky.

Láska je nejvyšším darem a my ji můžeme a máme uskutečňovat v nesčetných podobách.

Mnohdy právě služba lásky, která se nenachází v záři reflektorů, je pro církev i pro nás samotné důležitější, než ta, při které si člověk může přihlívat polívčičku své vlastní slávy.

A když se podíváme ještě do evangelia, tak tam vnímáme Ježíšovo poslání, jeho službu, která člověku přináší radost, svobodu, uzdravení, milost.

A my všichni, kteří tvoříme Kristovo tělo, církev, máme podíl na tomto jeho poslání, na jeho službě. To, co On uskutečnil a naplnil, to pro nás, kteří žijeme a putujeme ještě v čase, zůstává stálou výzvou:

Přinášet tomuto světu evangelium, které proměňuje životy lidí, které nechává člověka zakusit, že Bůh je s námi a ukazuje nám svou milostivou, milosrdnou tvář.